

PineBook

天才校医

22

โรงพยาบาลหมอ แห่งห้อง พลาสมา

召北 จ้าวเป่ย เซียน • Kon วาต

บทที่ 1273 ความภาคภูมิใจครั้งแรก

“ดูเหมือนว่าคุณชายหวงไม่อยากเข้ามามีส่วนร่วมกับเรื่อง การฝึกบำเพ็ญเพียร ดังนั้นจึงรู้เรื่องภายในโลกของผู้ฝึกวิชาไม่ มาก ก็ไม่แปลกหรอกที่จะไม่รู้จักคนไร้ชื่อเสียงเรียงนามอย่าง ฉัน” ผู้อาวุโสซูลอบพูดเหินแนมหวงซาน พลังของผู้อาวุโสซูลู จัดว่าเป็นอันดับต้นๆ ในสถานที่แห่งนี้ จำนวนคนที่พลัง เหนือกว่าเขามีไม่เกินห้าคน ต่อให้เป็นเหล่านายท่านส่วนใหญ่ เวลาที่ได้เจอเขา ต่างก็เกรงอกเกรงใจอย่างมาก

หวงซานคนนี้นึกว่าทำเช่นนี้ก็สามารถเหินแนมเขาได้ แต่ความจริงกลับยิ่งเป็นการทำให้ผู้คนมากมายมองเขาเป็น ลูกผู้ดีมีเงินที่ไม่ยอมเอาการเอางานเท่านั้น

ผู้อาวุโสซูลูยังอดกลั้นต่อหวงซานเพราะเหตุผลที่ง่ายมาก หวงซานคนนี้เป็นที่รู้กันว่าทั้งโง่และไร้พลัง ลงมือแค่เพราะ คำพูดเช่นนั้นเพียงคำเดียว เป็นการทำให้เขาพบกับตระกูลหร่าน ขายหน้าจริงๆ

“ผู้อาวุโสซุ ท่านเข้าใจผิดแล้ว เด็กมันแค่พูดจาไม่รู้จักคิดเท่านั้น” เพื่อช่วยลูกชาย หวงกวันถึงถึงชั้นยอมลดสถานะของตัวเองลงแล้ว!

“ช่วยไม่ได้ ผมก็เป็นของผมแบบนี้ มิเช่นนั้นก็คงไม่ถูกคนหัวเราะเยาะทุกวี่วันหรอก” หวงซานมองไปยังหญิงสาวผู้นั้นแล้วพูดว่า “ใช่ไหมถึงถึง เพราะเรื่องนี้ เธอเองก็คงผิดหวังในตัวฉันมากเช่นกันใช่ไหม”

ที่แท้หญิงสาวคนนี้ก็คือหร่านถึง คู่หมั้นของหวงซาน

“ผู้อาวุโสซุ คราวนี้ท่านรู้เหตุผลแล้วใช่ไหม เหตุผลที่ฉันยื่นกรานนี้ง่ายมาก ไม่ใช่ว่าฉันไม่เคารพคุณชายหวง แต่ว่าเขาไม่เห็นฉันอยู่ในสายตาสักนิดเดียว เดิมทีฉันกับท่านมาเยี่ยมเขาเป็นการเฉพาะ แต่เขากลับใจออกไปเที่ยวเล่นข้างนอก แถมยังพาหญิงสาวกลับมาด้วย” หร่านถึงโกหกหน้าตาย เช่นนี้ดีที่สุดแล้ว ตระกูลหร่านจะได้ไม่ต้องถูกตราหน้าว่าใช้อำนาจรังแกผู้อื่น เมื่อมาถึงท้ายที่สุด ยังคงทำให้ผู้คนรู้สึกว่าตระกูลหวงเป็นฝ่ายไร้เหตุผลเอง ต่อให้กลับไปถึงที่บ้าน บิดาก็จะไม่โทษเธอแน่นอน

“ทุกท่าน ฐานะของฉันด้อยต่ำ พลั้งก็ไม่มี พวกท่านว่าไวกว่าฉันเถอะ ฉันพูดแทรกไปก็ไม่ว่าจะพูดอะไร เป็นอย่างที่คุณอาจารย์สอนฉัน ฉันกับทุกท่านไม่ได้อยู่ในโลกเดียวกัน พวกท่านอยากทำอะไร อันที่จริงก็ไม่ต้องถามความเห็นจากฉันหรอก!” หวงซ่านได้พูดกับห่านชี่นไปตั้งมากมายขนาดนั้นแล้ว จะไม่รู้ได้อย่างไรว่าห่านถึงมาที่นี่เพื่ออะไร เขาผิดหวังต่อห่านถึงโดยสิ้นเชิง บวกกับเดิมทีก็ไม่ชอบอยู่แล้ว จึงไม่สนใจว่าเธอจะทำอะไร!

หวงซ่านตัดสินใจพาเงินลี้ภัยหนีมาอยู่คนเดียว

คนทั้งสามพูดคุยกันถึงเรื่องหมอกคนนั้น รวมถึงเรื่องยาสมุนไพรด้วยเสียงเบา

“แก...” หวงกวนถึงถูกยั่วโมโหจนไม่รู้ควรพูดอะไรแล้ว!

“นายท่านหวง ท่าทีของคุณชายหวงชัดเจนมากแล้ว ท่านก็ไม่จำเป็นต้องช่วยเขาพูดอะไรแล้วละ!” คุณอาจารย์มองไปยังห่านถึง ซึ่งความหมายก็คือ ต่อไปอย่าได้เห็นคนพรรคนี้อยู่ในสายตาอีก

“ขอโทษด้วย ทำให้พวกท่าน...” หวงก้วนถึงพูดอย่าง
กระอักกระอ่วน

“เดิมทีตระกูลหฺร่านปรารถนาอย่างยิ่งที่จะให้ถึงถึงกับ
คุณชายหวงซานแต่งงานกัน” ผู้อาวุโสชูลุกขึ้น “แต่ตอนนี้ดู
เหมือนว่าเรื่องนี้ก็คงไม่มีความจำเป็นต้องหารือกันต่อไปแล้ว
ใช่ไหม”

“เขาเป็นแค่เด็กเมื่อวานขึ้น เขาจะไปรู้อะไรกัน
ผู้อาวุโสชู เรื่องของเขา ฉันเป็นคนตัดสินใจเอง ตอนนี้เขาไม่รู้
เลยด้วยซ้ำว่ากำลังทำอะไรอยู่ และก็ไม่ได้ตั้งใจด้วย”
หวงก้วนถึงมองไปยังลูกชาย เห็นว่าลูกชายยังคงพูดคุยกับ
จินลู่และเยียนหฺร่านอย่างมีความสุข แต่กลับไม่สนใจทางนี้เลย
สักนิด ช่างไม่รู้จักแยกแยะหนักเบาเอาเสียเลย เพื่อนสองคนนั้น
จะไปเทียบกับสองคนนี้จากตระกูลหฺร่านได้อย่างไร ลูกชาย
เสียสติไปแล้วหรืออย่างไร

ความหมายในคำพูดนี้ของตระกูลหฺร่านคือมาเพื่อยกเลิก
การแต่งงานชัดๆ ลูกชายโดนคนมองว่าเป็นสวะตั้งแต่แรก แล้ว
มาเกิดเรื่องเช่นนี้ขึ้นอีก เกรงว่าคงไม่มีโอกาสลืมตาอัปาทอย่าง
คนอื่นเขาแล้วแน่นอน

“เฮ้อ” ผู้อาวุโสซุฟนลมถอนใจ ที่จริงแล้ว เขาพอใจต่อผลลัพธ์นี้อย่างมาก ไม่ว่าจะเป็นใครก็ไม่ยินดีให้ลูกศิษย์แต่งกับคนที่พลั่งอ่อนแอ แต่มันยังไม่รู้จักแยกแยะหน้าตาหรือ

“หวงซาน นายมานี่หน่อย ฉันมีเรื่องจะพูดกับนาย” เดิมทีหรงถึงก็พอใจในผลลัพธ์นี้เช่นกัน แต่เมื่อเห็นท่าทีของหวงซานที่ดูเหมือนไม่สนใจสักนิด เธอจึงโกรธขึ้นมา เดิมทีเธอวางแผนว่าจะทอติ่งหวงซาน แต่ตอนนี้กลับให้ความรู้สึกเหมือนหวงซานเป็นคนทอติ่งเธอ เรื่องนี้แตกต่างกันอย่างสิ้นเชิง แล้วผู้หญิงคนไหนจะรับไหวกัน

“มีอะไรจะพูด ก็เชิญตกลงกันเองเถิด ฉันบอกไปแล้วไม่ใช่หรอ ฉันเทียบกับคุณหนูตระกูลหรงของท่านไม่ได้ ฉันรู้ตัวเองดี” หวงซานลุกขึ้นมา และพูดด้วยท่าทางช่วยไม่ได้

“นาย...” อันที่จริงสีหน้าของหวงซานปกติมาก แต่หรงถึงกลับมองว่ามันไม่ได้เป็นเช่นนั้น เธอมักรู้สึกที่หวงซานกำลังเหน็บแนมเธออยู่

“ในเมื่อคุณชายหรงเป็นเช่นนี้ งั้นเราก็ไม่ต้องอ้อมค้อมแล้ว เมื่อต้องมาลงเอยเช่นนี้ ความจริงฉันเองก็รู้สึกไม่ค่อยดีนัก

หรรษา” ผู้อาวุโสชูกัณฑ์ แล้วล้วงขวดขวดหนึ่งออกมาจาก
อกเสื้อ ก่อนจะยื่นส่งให้หวงกวันถึง

“นี่คือ...” หวงกวันถึงหนังตากระตุก รู้สึกสังหรณ์ใจไม่ดี
ขึ้นมา เขาไม่ค่อยเข้าใจความหมายของผู้อาวุโสชูเท่าไรนัก

“นายท่านหวง ในวันข้างหน้า ถึงถึงลูกศิษย์ของฉันท้อง
เข้าร่วมการฝึกบำเพ็ญเพียรภายในตระกูล แต่ว่า...” ผู้อาวุโสชู
ถอนหายใจเสียงยาว และเตรียมพูดต่อ แต่หรรษาถึงกลับมีปัญหา
เพิ่ม จึงพูดแทรกขึ้นมาว่า “ท่านลุงหวง เดิมทีถึงถึงยินดีรอ
หรรษาน แต่ว่าเรื่องในวันนี้ ท่านเองก็เห็นแล้ว เขาเป็นคนที่ไม่
อยากพัฒนาเอง แถมยังไปหาผู้หญิงอีก หวังว่ายานี้จะสามารถ
ช่วยเขายกระดับพลังได้ในตอนที่ยังมีชีวิตอยู่ มิเช่นนั้นเกรงว่า
ความก้าวหน้าของตระกูลหวง...”

“เธอ...พวกเธอ” สำหรับหวงกวันถึง นี่ก็ไม่ต่างอะไร
จากการเหยียดหยามอย่างมาก เดิมทีตระกูลหรรษานำยามาให้
เขายังรู้สึกซาบซึ้งอยู่บ้าง ถึงขั้นรู้สึกวาทังหมดนี้ล้วนเป็นปัญหา
ของลูกชาย แต่นี่เป็นการหาหรืออย่างเปิดเผย แถมยังอยู่ที่บ้าน
ตระกูลหวงด้วย แต่หรรษาถึงกลับพูดจาเช่นนี้ ช่างไม่ไว้หน้า
ตระกูลหวงสักนิด

ตามคาด หลังจากบุคคลระดับสูงของตระกูลหวงที่อยู่ในเหตุการณ์ด้วยได้ยืนยันก็ต่างพากันขมวดคิ้ว เพียงแต่เมื่อมีผู้อาวุโสชูอยู่ด้วย พวกเขาจึงผินกลั่กกลืนโทสะไว้ คนพวกนี้ไม่ได้โทษหรงานถึง และนี่ก็ไม่ถึงว่าจะเอาความเหี้ยมหยามทั้งหมดมาลงที่หวงซาน

“ถึงถึง ดูพูดเข้าสี เธอจะยังไม่โตเป็นผู้ใหญ่เลยนะ” ผู้อาวุโสชูถลึงตาใส่หรงานถึงพร้อมพูดบ่น ต่อให้เธอพูดความจริงก็ไม่เห็นจำเป็นต้องพูดตรงขนาดนั้น

“คนพวกนี้ชักจะทำเกินไปแล้ว เป็นฉันทนไม่ได้แล้วแน่” ฉินลู่ยกไหล่พร้อมพูด

“นี่เธอ หรงานถึง เธอหยามฉันได้ แต่มีสิทธิ์อะไรมาว่าตระกูลหวงแบบนี้...” หวงซานก็เดือดยอย่างสุดขีดแล้ว

“หวงซาน อะไรที่ไม่ใช่ของนาย นายก็แค่ไม่ต้องรับไว้ก็สิ้นเรื่อง ไยยังต้องเกรงใจขนาดนี้” ฉินลู่เพิ่มเสียงให้ดังขึ้น เชื่อว่าหวงซานจะต้องเลือกทางที่ถูกต้องแน่นอน

ประโยคเดียวปลุกคนฟังให้ตื่นได้สัทันทันที

“ถูกต้อง ของแบบนี้ ต่อให้ได้ผลจริง ฉันก็ไม่อยากได้หรอก เธอคิดว่าคนตระกูลหวงของฉันไร้ศักดิ์ศรีขนาดนั้นเชียวนะ” หวงซานพยักหน้า จู่ๆ ก็ตะโกนพูดกับบ่าวรับใช้ด้านนอกว่า “เอาระดาฯปากกามา”

“ได้” ฉันก็อยากรู้เหมือนกันว่านายจะมีศักดิ์ศรียังไหม”
หรงถึงเอามือกดดอก พลงส่ายยิ้มและพูด

เหล่าผู้อาวุโสและบุคคลระดับสูงในตระกูลหวงโมโห จากท่าทีที่ตระกูลหรงมีต่อตระกูลหวง แต่คนส่วนใหญ่ต่างโทษ หวงซานที่เป็นสวะคนหนึ่ง ซ้ำร้ายยังไม่รู้จักประเมินตัวเองด้วย เวลาเช่นนี้ นี่ก็ไม่ถึงว่ายังทำเรื่องให้ใหญ่โตกว่าเดิมอีก จงใจให้ตระกูลหรงมีโอกาสหยามหน้าตระกูลหวงชัดๆ

หรงเส้าเฟยรู้สึกขำในใจ ถึงขั้นรู้สึกมีความสุขที่ได้เห็นคนอื่นเป็นทุกข์ทีเดียว

หรงกว่านถึงกลับมองลูกชายด้วยแววตาชื่นชมและเห็นด้วยอย่างที่ไม่เคยเป็นมาก่อน ในเวลาเช่นนี้ ลูกชายไม่ได้หุดหั่ว ก็เพราะว่ามีความรับผิดชอบ ต่อให้ชีวิตนี้ไม่อาจ

ยกระดับพลังได้อีก ต่อให้สู้กับคุณชายตระกูลอื่นไม่ได้ แต่เขาก็ยังภูมิใจอยู่ดี

“ได้ ลูกชาย แก่เป็นเช่นนี้ได้ พ่อก็มีความสุขแล้ว!”
หวงกว๋านถึงบิ๊บขวดนั้นจนแหลก ผงสีแดงโรยลงมาที่พื้น
ในพริบตา

สักครู่หนึ่ง บ่าวรับใช้ก็นำเอาหมึกปากกากับกระดาษเข้ามาให้จริง ๆ ตัวหนังสือของหวงชานถูกเขียนตัวต่ออย่างสวยงาม และไม่คาดคิดว่าเขาจะเขียนหนังสือหย่าร้าง

“อันนี้...ให้เธอ คงไม่จำเป็นต้องให้ฉันอ่านมันออกมา
หรือไม่ใช่ไหม” หวงชานยกหนังสือหย่าร้างนี้ขึ้น!

“นายอย่ามาทำเกินเหตุนะ...” หากไม่ใช่เพราะผู้อาวุโสชู้
ปรามไว้ หร่านถึงคงลงมือไปแล้วแน่นอน

“นี่คือความต้องการของหวงชาน หรือว่าเป็นความต้องการของตระกูลหวง” สีหน้าของผู้อาวุโสชู้ยังคงสงบนิ่ง
ดังเดิม

“เขาเป็นลูกชายของฉัน ก็ย่อมเป็นความต้องการของ
ตระกูลหวงแน่นอน!” หวงกวันถึงพูดอย่างภาคภูมิใจ

“ความเหี้ยมหยามในวันนี้ ฉันจะกลับมาเอาคืนแน่นอน”
หรงถึงจ้องมองหวงซานด้วยสายตาอาฆาตแค้น

“ในเมื่อเป็นเรื่องของหนุ่มสาว ให้ตระกูลหรงกับ
ตระกูลหวงต่างส่งคนผู้หนึ่งออกมา แล้วหาเวลาประลองกัน
เป็นไง” ฉินลู๋ยิ้มพลางพูดเสนอ

“ได้ ในเมื่อนี้เป็นความต้องการของตระกูลหวง ฉันก็รู้สึก
ว่ามีเหตุผล หากเรื่องในวันนี้มีคนนึกว่าเป็นตระกูลหรงที่บุกมา
โจมตีถึงบ้านตระกูลหวงก็คงไม่ใช่เรื่องดีนัก พรุ่งนี้แล้วกัน ฝ่าย
แพ่ต้องคุกเข่าขอโทษอีกฝ่าย” ผู้อาวุโสซุก็ไม่ซ่อนเร้นความ
ต้องการของตนแล้ว

“นี่เป็นเรื่องของฉัน งั้นฉันก็จะเป็นตัวแทนตระกูลหรง
เอง” หรงถึงมองไปยังหวงซาน “ไม่รู้ว่าตระกูลหวงจะส่งใครมา
สู้ละ”

“คุณหนูหรง เธอก็รูปร่างกายคุณชายของเรา...”
เหล่าผู้อาวุโสเป็นคนที่เริ่มร้อนใจก่อน การประลองอย่างเปิดเผย

แบบนี้เกี่ยวพันไปถึงหน้าตาของทั้งตระกูล พวกเขาจึงไม่วางใจให้หวงซานเป็นคนออกหน้า!

“ไม่ต้องพูดมากแล้ว ในเมื่อนี้เป็นเรื่องของฉันกับเธอ ย่อมต้องให้เราสองคนจัดการด้วยตัวเอง” หวงซานขยับมือภายใต้ผลของการใช้พลังวิญญาณ หนังสือหย่าร้างฉบับนี้จึงค่อยๆ เหมินมายังเบื้องหน้าของหรงถิง

หรงถิงจับหนังสือหย่าร้างฉบับนี้ไว้ ทุกคนล้วนนึกว่าหรงถิงจะฉีกมันทิ้ง แต่ไหนเลยจะรู้ว่าหรงถิงกลับพับเก็บอย่างเรียบร้อยและพูดว่า “พ่ຽงนี้ หลังจากนายแพ้แล้ว ฉันจะให้นายกลืนมันลงไป”

“ได้ ย่อมสมควรเป็นเช่นนั้นอยู่แล้ว!” หวงซานชี้ไปที่ประตู

“ในเมื่อเป็นเช่นนั้น งั้นเราขอตัวก่อนละ” ผู้อาวุโสชูตຶงหรงถิงเดินไปแล้ว

“เช่นนั้นก็สบายหูขึ้นเยอะ” ฉินลູยຶดตัวบิดขี้เกຶยงและพูด

มีคนมองมาที่ฉินลູ แวວตาแฝงด้วยการตຶกเตือนและข่มขູ

“หวงซาน เมื่อครุ่นนายบูมป๋ามเกินไปแล้ว ถ้านายมีฝีมือจริง ถึงจะสามารถพูดแบบนั้นได้ นี่นายจงใจล่่วงเกินตระกูลหฺร่าณ อยากทำให้ตระกูลหวงขายหน้าหรือไง” ผู้อาวุโสห้าในตระกูลหวงเป็นคนชราที่อยู่ในชุดสีขาวพูดขึ้นอย่างไม่เกรงใจสักนิด

ในตอนนั้นเองเขารู้สึกราวกับลี้มไปแล้วว่าหวงซานเป็นคุณชาย

“ผู้อาวุโสห้า” หวงซานประสานมือคารวะผู้อาวุโสห้า “ทั้งที่ตระกูลหฺร่าณมาเพื่อยกเลิกการแต่งงานซัดๆ ขอเพียงไม่ใช่คนตาบอด ฉันเชื่อว่าต้องดูออกแน่นอน คนที่ชอบเหยียดหยามผู้อื่น ก็มักจะถูกผู้อื่นเหยียดหยามเช่นกัน ฉันไม่ผิด”

“หวงซาน ท่าทีของตัวเองนายเองก็มีปัญหา”

“นายนี้จริงจังหรือว่าตัวเองสามารถจัดการเรื่องทั้งหมดได้”

“ถ้านายมีความคิดที่เด็ดเดี่ยวเช่นนี้แต่แรก ก็คงจะหมั่นฝึกบำเพ็ญเพียรมากกว่านี้ การเที่ยวเล่นสนุกกับผู้หญิงต่างหากที่เป็นเรื่องถนัดที่สุดของนาย”

หลังจากบุคคลระดับสูงภายในห้องโถงใหญ่มองสบตากัน
แวบหนึ่ง ก็เริ่มพากันพูดจา

“ใช่ นี่เป็นครั้งแรกที่ฉันรู้สึกภาคภูมิใจเพราะลูกชาย
ตัวเอง” หวงก้วนถึงมองลูกชายด้วยใบหน้าที่ชื่นชมและเห็นด้วย

“ทุกท่านลองพูดมาหน่อยซิ ว่าฉันผิดตรงไหน ถ้า
เปลี่ยนเป็นคนอื่น พวกท่านจะยังพูดแบบนี้ไหม” หวงซาน
ไม่ยากยอมแพ้สักนิด ฉันเพียงแค่ทำตามหัวใจเรียกร้อง และ
ไม่ต้องการให้คนอื่นมาวางอำนาจบาตรใหญ่ที่ตระกูลหวง

“ในเมื่อนายรู้ว่าถ้าเป็นคนอื่น พวกเราก็ไม่เป็นเช่นนั้น
งั้นนายก็ควรทบทวนตัวเอง นายเป็นลูกชายที่นายท่านรัก ทำไม
ถึงไม่ทำให้นายท่านภูมิใจล่ะ ทำไมต้องทำให้ทุกคนไม่มั่นใจ
ในตัวนายขนาดนี้” ผู้อาวุโสหัวพูดต่ำฉอดๆ

บทที่ 1274 แผนการของหวงเส้าเฟย

“ทุกท่าน พวกคุณลองพูดมาหน่อยซิว่าตอนนี้ยังมีหนทางแก้ไขยังงัย” ฉินลู่พูดเสียดสี

“นายเป็นคนนอก มีสิทธิ์อะไรมายุ่งเรื่องตระกูลหวง” ผู้อาวุโสหัวพูดด้วยใบหน้าขมึงทึง “หรือนายคิดว่านายเป็นเพื่อนของคุณชาย ก็เลยไม่ต้องเกรงกลัวผู้ใดในตระกูลหวง ถ้าตอนนี้ นายยังไม่ลงไปคุกเข่า ฉินก็จะทำให้ชีวิตของนายมีอันตราย”

“เอาแบบนี้ ฉินจะไม่ขยับ หากท่านทำร้ายฉินได้ ฉินก็จะไม่ยุ่งเรื่องนี้อีก!” ฉินลู่ น้ำเสียงเปลี่ยน “แต่หากท่านทำร้ายฉินไม่ได้ เรื่องวันนี้ ก็ให้มันจบลงตรงนี้ และให้เขาไปเตรียมตัวสู้กับหฺร่านถึงซะ”

“ได้สิ ไอ้หนุ่มน้อยที่ไม่รู้จักที่สูงที่ต่ำ” ผู้อาวุโสหัวเราะลั่น “นึกไม่ถึงว่าบนโลกนี้ยังมีชายหนุ่มที่ใจกล้าขนาดนี้อยู่อีก ฉินก็อยากจะลองดูเหมือนกัน”

“ได้ ตามใจท่าน ถ้าต้องตายก็คงเป็นเพราะฉันช่วยเอง”
ฉินลุ้เอามือสองข้างไพล่หลัง

“ได้” จะว่าอย่างไรผู้อาวุโสห่าก็เป็นยอดฝีมือ ไหนเลยจะยอมให้ชายหนุ่มคนหนึ่งมาดูถูกเช่นนี้ เขาแวบมาโผล่ที่เบื้องหน้าของฉินลุ้ และกะว่าจะจัดการสังหารฉินลุ้ในกระบวนท่าเดียว

“ปัง”

ทุกคนเห็นฉินลุ้ยืนแน่นิ่ง ยังนึกว่าฉินลุ้คงต้องถูกโจมตีจนและตุ้มเป๊ะแล้วเสียอีก

ทว่าในเวลาตัวเอง ผู้อาวุโสห่าถอยหลังไปสองสามก้าวสุดท้ายใช้แรงมหาศาลถึงสามารถยืนได้อย่างมั่นคง เขาก็ไม่รู้เป็นเพราะอะไร ต่อให้ตนทำร้ายชายหนุ่มผู้นี้ไม่ได้ แต่นึกไม่ถึงว่าเหมือนถูกผลักด้วยพลังวิญญาณของตัวเอง ประหลาดนักเรื่องนี้ช่างประหลาดจริงๆ

หวงเส้าเฟยรู้สึกตกตะลึงเล็กน้อยต่อผลลัพธ์นี้ แต่ก็รู้ว่าไม่อาจยอมรับได้เลย ก่อนหน้านี้นั้นตนก็ทำร้ายคนผู้นี้ไม่ได้เช่นกัน

หวงเส้าเฟยจงใจพูด “อาจารย์ ท่านแค่รู้สึกว่าจะอย่างไรก็ตอบรับอีกฝ่ายไปแล้ว จึงมีเพียงต้องให้คุณชายกักพันสู้เท่านั้นใช่ไหม”

ผู้สาวโสหาเป็นคนที่ไม่ชอบการโกหก แต่ก็ไม่สามารถยอมรับได้ จึงเร่งฝีเท้าเดินจากไป

บุคคลระดับสูงคนอื่นๆ เห็นสถานการณ์เป็นเช่นนี้ ก็ล้วนพากันกลับไปแล้วเช่นกัน

“พ่อ ผมยังมีธุระ ขอตัวออกไปข้างนอกประเดี๋ยวนะครับ” หวงซานขบคิด เดิมทีตนอยากกลับมาถามว่าที่บ้านมียาที่ฉินลุ่ต้องการหรือไม่ แต่เมื่อเกิดเรื่องเหล่านี้ขึ้น เกรงว่าที่บ้านคงไม่ยินดียกให้แน่ ตอนนี้อาเจ๋อหนีหนทางเดียวคือพาฉินลุ่ไปหาคุณหมอคณัณ

“ไถ่ลั่ววันประลองของแก่กับหรรณถึงแล้วนะ ในเวลานี้ก็ยังไม่ถึงว่าแกยังมีอารมณ์ไปทำเรื่องอื่นอีก” หวงก้วนถึงเพิ่งจะรู้สึกว่าลูกชายไม่เลวเลย แต่ผ่านไปเพียงไม่นาน ก็ถูกการกระทำของลูกชายยั่วโมโหอีกครั้ง ย่อมต้องรู้สึกแย่อยู่แล้ว

“ไปห้องนายก่อนเถอะ ฉันมีเรื่องสำคัญจะพูดกับนาย”
ฉินลุ่ยพยักหน้าให้หวงก้วนถึง แล้วให้หวงซานนำทางไป

หวงก้วนถึงรู้สึกโกรธฉินลุ่ยอยู่บ้าง แต่เมื่อเห็นว่าดู
เหมือนลูกชายเชื่อมั่นในตัวฉินลุ่ยมาก เมื่อมองจากในบางมุม
ก็ถึงขั้นที่กล่าวได้ว่าเชื่อฟังคำพูดอีกฝ่ายอย่างมาก เขาก็ไม่ได้
ทัดทานในทันที แต่รอดูไปก่อน ว่าสองคนนี้จะเล่นลูกไม้อะไรกัน
แน่

หลังจากเข้ามาถึงภายในห้อง คนที่เริ่มพูดก่อนกลับเป็น
เยียนหฺราน “เรื่องเมื่อครู่ ฉันก็รู้สึกว่ามันไม่ค่อยดีนัก เมื่อคืนเป็น
ขนาดนั้นแล้ว ยังสามารถลงมือกับคนอื่นได้อีกหรอ”

หวงซานส่งเสียงฮึดฮัดแล้วพูด “ผู้หญิงคนนั้นอยากให้ฉัน
ก้มหัว แต่ฉันทำไม่ได้ ต่อให้ฉันต้องตาย ก็ไม่มีทางยอมแพ้เธอ
หรอก”

“พวกนายสองคน คนหนึ่งเป็นก๊วบล ส่วนอีกคนก็ไม่มี
ความมั่นใจ สรุปว่าพวกนายเห็นฉินอยู่ในสายตาหรือเปล่าเนี่ย
ตอนนี้อ่าเพิ่งสนใจเรื่องพวกนี้เลย แค่ว่าตามที่ฉินบอกก็พอ”

ฉินหลู่ให้หวงชานนั่งสมาธิบนเตียง “นายทำตัวเองให้สงบนิ่งก่อน พอหลับตาลง ก็ให้คิดว่าไม่มีตัวเองแล้ว”

หวงชานได้รับคำชี้แนะจากฉินหลู่มาตั้งแต่เมื่อคืน จึงยอมไม่มีข้อสงสัย ทำตามที่อีกฝ่ายบอกทันที

“เฮ้อ ฉินหลู่ เซ่นนี้ได้ผลจริงเหรออ เขาจะลงมือต่อสู้กับคนอื่น นายน่าจะสอนทักษะพิเศษบางอย่างให้แก่เขามากกว่าไม่ใช่เหรออ” เยียนหรรณลากฉินหลู่ไปที่ข้างประตู เมื่ออยู่ในห้องนี้ ที่ตรงนี้นับว่าอยู่ห่างจากหวงชานมากที่สุดแล้ว แต่เธอก็ยังพูดด้วยเสียงเบา

“วางใจเถอะ ฉินแยกแยะหนักเบาได้” ฉินหลู่ไม่อธิบายให้มากความ

หวงเส้าเฟยที่ยืนอยู่หน้าประตูเรือนของผู้อาวุโสห้าเอ่ยขึ้นอย่างเคารพว่า “อาจารย์”

“เข้ามาเถอะ” ผู้อาวุโสห้าพูดเสียงเรียบ

หวงเส้าเฟยผลักประตูเข้ามา

ผู้อาวุโสห้ามองสำรวจหวงเส้าเฟย และพูดอย่างราบเรียบว่า “เรื่องเมื่อครู่ นายรู้ว่ามันเป็นยังไงใช่ไหม ที่นี้มีแค่เราสองคน ไม่ต้องโกหก อาจารย์ยังไม่ถึงขั้นต้องใช้คำโกหกมาปลอบใจตัวเอง”

“อาจารย์ อันที่จริงคนผู้นั้นเป็นเพียงยอดฝีมือนอกวงการเท่านั้น เขาแค่ตั้งใจว่าโมโหท่าน หากสู้กันอีกหลายๆ กระบวนท่า เขาก็ต้องเผยไต้ออกมาแน่นอน” หวงเส้าเฟยพูดอย่างไม่เห็นด้วย

“ที่แท้เป็นแบบนี้เอง นึกไม่ถึงว่าชายหนุ่มคนหนึ่งจะกล้าเล่นลูกไม้ต่อหน้าฉัน ถ้ามีโอกาส ฉันไม่ปล่อยเขาไว้แน่นอน” ผู้อาวุโสหัวโมโหจนกำหมัดแน่น!

“อาจารย์ ถ้าอย่างนั้นต่อจากนี้ผมควรทำอย่างไรดี” หวงเส้าเฟยถามด้วยท่าทางนอบน้อม!

“เจ้าหนูหงวซานไม่รู้จักระเบิดที่ดำที่สูง ซ้ายยังกำเรียบเสิบสานถึงเพียงนี้ ตระกูลหฺร่านไม่มีทางปล่อยเขาไว้แน่นอน ให้ดีก็ขอให้โดนหฺร่านถึงขีดให้ตายไปเลย” ผู้อาวุโสหัวเราะหัวไหล่ของหวงเส้าเฟยเบาๆ “ดังนั้นเรื่องต่อจากนี้ ก็ขอให้เหล่าผู้อาวุโสและ

บุคคลระดับสูงทุกคนไปกอดต้นนายท่าน คนพรรคนี้ก็มีหน้าเป็น
ผู้สืบทอดของตระกูลด้วยหรือ นายอย่าทำให้ฉันผิดหวังล่ะ!”

“ครับ อาจารย์ ท่านวางใจได้เลย” หวงเส้าเพยได้ฟัง
คำพูดนี้ ก็ยินดีปรีดาอย่างมาก “รอให้เขาถูกเอาชนะแล้ว ผม
ค่อยทำตัวลงกับนายน้อยตระกูลอื่น แล้วจะได้ขึ้นรับตำแหน่ง
แทนทันที”

อาจารย์และลูกศิษย์คู่นี้หาหรือเรื่องหลังจากนั้นต่อ มีเสียง
หัวเราะดังออกมาจากในห้องนี้เป็นครั้งคราว เห็นได้ชัดว่าไหนๆ
เหตุการณ์ก็ดำเนินมาจนถึงขั้นนี้แล้ว คงไม่จำเป็นต้องซ่อนเร้น
ความทะเยอทะยานอีกต่อไป

ใครจะให้หวงซานเป็นคนไร้ประโยชน์ขนาดนี้เองเล่า
แค่เพียงเพื่ออนาคตของตระกูลหวง ก็ไม่อาจยอมให้เขาเป็น
ผู้สืบทอดได้เลย

หวงเส้าเพยหัวเราะอีกครั้ง แต่ในขณะนั้น หวงซานกลับส่ง
เสียงร้องอย่างอนาถหนึ่งที แม้เมื่อคืนเขาได้เงินช่วยเหลือไว้ แต่
อย่างไรก็ผ่านเรื่องเช่นนั้นมา หากต้องการยกระดับพลังอีกครั้ง
เดิมทีก็เป็นการทดสอบครั้งใหญ่ของร่างกายอยู่แล้ว

เสียง “เอื้อ” ดังขึ้น หวงซานกระอักเลือดสดออกมาหนึ่งที

ประตูถูกผลักเปิดเข้ามา และปิดลงอย่างรวดเร็ว ก่อนหน้านี้หวงกวันถึงก็ไม่ค่อยวางใจอยู่แล้ว ดังนั้นจึงรออยู่ด้านนอกตลอด เมื่อได้ยินเสียง ก็รีบเข้ามาทันที เขาเหลือบมองลูกชายหนึ่งที แล้วถึงกับตกตะลึง “ลูกชายฉันเป็นอะไรไปกันแน่ ถ้าเขาเป็นอะไรไป ฉันไม่ปล่อยนายไว้นะ”

“เขาไม่ได้เป็นอะไร” ฉินลู่พูดด้วยสีหน้านิ่งเรียบ

“นายท่านหวง วางใจเถิด พวกเราเป็นเพื่อนที่ดีต่อกัน วิชาการแพทย์ของฉินลู่แก่กล้ามาก ไม่ต้องเป็นกังวลเลย” เยียนหรรณรีบพูด

“ใช่ ผมเคยเกือบตายมาแล้ว ก็ได้เขาที่ช่วยไว้ครับ” หวงซานค่อยๆ ลืมตาขึ้น สีหน้ายังคงขาวโพลน สีหน้าดูเหมือนไม่ได้มีการเปลี่ยนแปลงมากมายเท่าไรนัก แต่กลับให้ความรู้สึกเหมือนคนกำลังจะสิ้นลมแล้ว

หวงกวันถึงเชื่อว่าลูกชายโดนหลอกและโดนทำร้าย จึงตะครุบมือมาทางฉินลู่ และภายใต้การใช้พลังวิญญาณ ถึงแม้ว่า

มีคนจำนวนมากกว่านี้ หรือว่าอยู่ไกลกว่านี้ ก็ยังคงสามารถดูผู้คนมาได้อยู่

เก้าอี้ตัวหนึ่งที่อยู่ข้างกายของฉินลู่ก็ยังคงโดนดูไปด้วยแล้ว

ทว่าฉินลู่ยังคงยืนแน่นิ่งไม่ไหวติง!

การดูด้วยการอาศัยพลังวิญญาณเพียงอย่างเดียวเช่นนี้ ย่อมใช้ไม่ได้ผลกับฉินลู่ที่สวมชุดเกราะตะวันพันผูกอยู่รอบุ่แน่นอน

“หน้อยแน่ เจ้าหนู นายพอมือมีฝีมืออยู่บ้าง มิน่าถึงสามารถตั้งรับกระบวนท่าของผู้อาวุโสห้าได้” หวงกวันถึงตะลึงเล็กน้อย จากนั้นก็แวบหายตัวมายังเบื้องหน้าของฉินลู่ แล้วคว้าหมับเข้าที่หัวไหล่ของฉินลู่ทันที ตามด้วยเรียกใช้พลังวิญญาณ อยากบีบบังคับให้ฉินลู่ร้องขอความเมตตา และเป็นฝ่ายสารภาพเหตุผลที่ทำร้ายลูกชาย

“พ่อ เขาเป็นคนกันเองจริงๆ นะครับ” หวงซานเริ่มร้อนใจ แต่กลับคล้ายว่าร่างกายโดนมัดไว้ ไม่อาจลงจากเตียงได้

เลย เขาไม่รู้ว่านี่เป็นผลข้างเคียงของการฟื้นฟู นี่กว่าเป็นฝีมือของบิดา จึงเป็นกังวลยิ่งกว่าเดิม

“นายท่านหวง...” เยียนหรรณเห็นฉินลู่โดนจับ จึงอดไม่ได้ที่จะเป็นกังวล

“เยียนหรรณ ไม่เป็นไร นายท่านหวงแค่ล้อเล่นกับฉันเท่านั้น!” ฉินลู่ปิดมือเบาๆ

“ได้ ขอโทษทีนะคะ นายท่านหวง เป็นฉันที่เข้าใจผิดเอง” เยียนหรรณเห็นฉินลู่เป็นเช่นนี้ จึงไม่ได้ขยับตัวไปไหน

สิ่งนี้กลับทำให้หวงกว่านถึงตะลึงพรึงเพริด เขาจับอีกฝ่ายไว้ได้แล้ว ตามหลักแล้วร่างกายของคนผู้นี้ไม่น่าขยับได้ตามอำเภอใจ นี่มันอย่างไรกันแน่ เขาอยู่ใกล้กับฉินลู่ขนาดนี้ แต่กลับไม่รู้สึกรถึงพลังวิญญาณเลย ทว่าอีกฝ่ายกลับยังสามารถต้านทานพลังวิญญาณของเขาได้ นี่เป็นเรื่องที่ประหลาดที่สุดแล้ว

“พ่อ เมื่อคืนตระกูลหร่านสั่งให้คนมาไล่ฆ่าผม เมื่อผมตกอยู่ในอันตราย ก็จำต้องใช้สิ่งนั้น ต่อมา ยังคงเป็นฉินลู่ที่มาช่วยผมไว้ ตอนนี้เขาทำเช่นนี้ก็เพื่อให้ผมได้ฟื้นฟู เขาไม่ได้ทำเรื่อง

เหลวไหลแน่นอน และไม่มีเจตนาร้ายด้วย” บิดาเป็นคนที่เขา
เชื่อใจมากที่สุด หวงซานจึงไม่พิจารณาเรื่องยกหลักฐานขึ้นมา
แสดงให้อีกฝ่ายดู และไม่ได้พิจารณาถึงผลกระทบใดๆ ทั้งสิ้น

“จริงเหรอ” หวงกวันถึงคลายมือ แล้วเดินมายังข้าง
เตียง ก่อนจะจับชีพจรของลูกชายแล้วสัมผัสได้ถึงบางอย่าง

แต่ทั้งที่หลังจากการใช้วิธีนั้น ก็ไม่มียาใดที่จะช่วยได้อีก
แล้ว แมต่อนี้ลูกชายจะดื้ออ่อนแอไร้กำลัง อยากรู้เสียก็นับว่ามี
ชีวิตนานกว่าที่ควรจะเป็นแล้ว

หวงซานมองซินลู่แวบหนึ่ง แล้วพยักหน้าต่อ
หวงกวันถึง

หวงกวันถึงหมดข้อสงสัย จึงประสานมือพร้อมกล่าว
คำขอโทษต่อซินลู่ “เมื่อครู่ฉันแค่ใจร้อนเท่านั้น ไม่ได้มีเจตนาจะ
พุ่งเป้าไปที่นายหรือ หวังว่านายจะเป็นผู้ใหญ่ใจกว้าง อภัยให้
ความหุนหันพลันแล่นครั้งนี้ของฉันด้วย ไม่ว่านายจะทำอะไร
ฉันก็ไม่สงสัยแล้ว”

ท่าทีของเขาที่มีต่อซินลู่เปลี่ยนไปมาก แต่ไม่ใช่แค่เพราะ
ความซาบซึ้ง หากแต่เป็นเพราะว่าภายใต้สถานการณ์เช่นนั้น

ฉันลู่ยังสามารถช่วยให้ลูกชายกลับมามีชีวิตได้ ฝีมือของคนผู้นี้
จัดว่าน่าตกตะลึงเป็นอย่างมาก สำหรับคนเช่นนี้ ความนอบน้อม
และความนับถือมักเกิดขึ้นเองอย่างเป็นธรรมชาติ โดยไม่มี
ตรงไหนที่ทำให้รู้สึกว่าจะไม่ยากยอมรับในตัวคนผู้นี้เลย

“ตอนนี้ท่านช่วยเตรียมยาชุดหนึ่งให้ฉันที แล้วเอามาให้
เขาแช่อาบ ฉันรับรองว่าพรุ่งนี้ลูกชายท่านก็จะสามารถเอาชนะ
ผู้หญิงคนนั้นได้” ฉันลู่เขียนตำรับยาหนึ่ง แล้วยื่นส่งให้
หวงก้วนถึง

“พ่อ ถือโอกาสนำยาอีกสองชนิดกลับมาด้วยนะครับ”
หวงซานถือโอกาสบอกซื้อขายสมุนไพรที่ฉันลู่ต้องการ

“ได้สิ ที่บ้านเราก็มียาสองชนิดนี้ พวกนายรออยู่ตรงนี้
เถอะ ฉันจะพื่อนำมาให้เดี๋ยวนี้” หวงก้วนถึงรีบไปนำยามาทันที

“คิดไม่ถึงเลยว่าพ่อนายจะดีกับนายขนาดนี้” ฉันลู่ยิ้ม

“ดีก็ดียู่หรรอก แต่แบบนี้ทำให้ฉันรู้สึกผิดมากทีเดียว”
หวงซานถอนหายใจเสียดยาว

เขาไม่ได้เป็นคนที่ไม่รู้จักโต และใช้ว่าเป็นคนทนความ
ลำบากไม่ได้ เพียงแต่หลายปีมานี้ ตนค่อนข้างที่จะเทียบกับ
นายน้อยตระกูลอื่นได้ยาก และมักโดนข่มอยู่เสมอ เขาจึงใจทำ
ตัวไม่เอาไหน เพราะอยากให้บิดารู้สึกผิดหวัง จะได้เลิก
พยายาม

แต่บิดากลับไม่เคยล้มเลิกความพยายามเลย

และในวันนี้ เขาก็เข้าใจแล้วว่าบิดายอมทนรับแรงกดดัน
มากมายขนาดนั้นจากเหล่าผู้อาวุโสก็เพราะตน

ห้องเก็บยาสมุนไพรตระกูลหวง

หวงกวันถึงจัดการนำยาใส่ห่อให้เรียบร้อย และเตรียม
นำออกไป

เงาร่างหนึ่งปรากฏตัวขึ้นที่เบื้องหน้าของเขาอย่างไร้
สัมเสียด

บทที่ 1275 ข่ม

ผู้ที่มาคือผู้ดูแลบ้านตระกูลหวง นับว่าเป็นคนที่ซื่อสัตย์และ
จงรักภักดีต่อหวงกว่านถึง

“ผู้ดูแลบ้าน นายก็จะตัดทอนด้วยเหรอ” เมื่อเห็นสีหน้า
ของผู้ดูแลบ้าน หวงกว่านถึงก็เดาออกแล้วว่าเขาจะพูดอะไร!

“นายท่าน ถ้าเป็นเมื่อก่อนยังว่าไปอย่าง แต่ว่าตอนนี้
เกิดเรื่องเช่นนี้ขึ้นแล้ว ถ้าท่านยังมัวตามใจคุณชายอีก พวกเขา
จะยิ่งลำบากนะครับ” ผู้ดูแลบ้านพูดด้วยสีหน้าเคร่งขรึม “เดิมที
เหล่าผู้อาวุโสก็ไม่สนับสนุน ยิ่งไปกว่านั้น ครั้งนี้ท่านยังนำยาที่
สำคัญไปอีก พวกเขาอาจจะถึงขั้นไม่ได้แค่พุ่งเป้าไปที่คุณชาย
คนเดียวเท่านั้นแล้วนะครับ”

ผู้ดูแลบ้านก็ได้รับข่าวคราวมาบ้าง จึงกลัวว่านายท่าน
จะต้องลำบากไปด้วย มันไม่คุ้มเลยที่จะทำเพื่อคุณชายที่ไม่เรียน
ไม่รู้วิชา

“ผู้ดูแลบ้าน ฉันได้ตัดสินใจแล้ว ถ้าพวกเขาจะให้ฉันยอม
สละตำแหน่งนายท่านเพียงเพราะว่าฉันทำเช่นนี้ ฉันก็ยังรู้สึกว่
มันคุ้มค่าอยู่ดี” หวงว่จนถึงจากไปแล้ว

ผู้ดูแลบ้านสนใจ นายท่านตามใจหงซานเช่นนี้ตลอด

หลังจากผู้อาวุโสหักกับหวงเส้าเพยได้รับการแจ้งข่าวก็
รีบดื่มฉลองทันที

หวงว่จนถึงนำยามามอบให้แก่จินลู่

หลังจากจินลู่รับยามา ก็บอกให้หงซานไปแช่อาบ และ
ตนก็ไปนั่งพักผ่อน

หลังจากผ่านไปครึ่งชั่วยาม จินลู่ลืมตาขึ้น แล้วจุ่มนิ้วไป
ที่แก้วนํ้าใบหนึ่งที่วางอยู่บนโต๊ะ

แก้วนํ้าใบนั้นแตกเป็นเสี่ยงๆ ทันที

พักผ่อนแล้ว พลังวิญญาณของจินลู่ฟื้นฟูแล้ว

แต่เขากลับไม่ได้ดีใจมากนัก เพราะเขายังสัมผัสได้ถึงพลังประหลาดเล็กน้อย ต่อให้มันมีจำนวนเพียงน้อยนิด แต่กลับไม่คล้ายว่าตนสามารถสลายมันได้ในทันที

ผ่านไปอีกหนึ่งชั่วยาม จีนลู่ให้หวงซานหยุดการแช่ยา หวงซานลุกออกมา ทำทางของเขาดูสดชื่นขึ้นเยอะ แต่ว่าหน้านั้นกลับกลายเป็นสีดำไปแล้ว

จีนลู่กล่าว “ภายในร่างกายของนายมีสิ่งเจือปนอยู่มาก วิธีก่อนหน้านี้มันล้วนไม่ถูกต้อง ครั่งนี้คิดซะว่าเป็นการช่วยล้างไขกระดูกให้นาย”

หวงซานไปอาบน้ำล้างเนื้อล้างตัวอีกรอบ แล้วค่อยกลับมายังเบื่องหน้าของจีนลู่

จีนลู่ทำการฝังเข็มให้หวงซานรอบหนึ่ง

หวงซานเพิ่งแค่รู้สึกสดชื่นกระปรี้กระเปร่า เหมือนว่าตัวเองมีกำลังเพิ่มขึ้นมาก

“ด้วยพลังของนายตอนนี้ เพียงพอแล้วสำหรับการเอาชนะหฺร่านถึง” จีนลู่พูดอย่างวางใจ

“ต่อให้พลังวิญญูณกับกำลังของเขาล้วนยกระดับแล้ว แต่ก็ยังไม่แน่หรือมั้ง” หวงก้วนถึงกลัวว่าลูกชายจะทะนงตนจนประมาทศัตรู

“นายท่าน ดูไม่ออกเลยเหรอว่าหลายปีมานี้หวงซานอดกลั้นมานาน ในด้านกระบวนท่า ท่านไม่ต้องเป็นกังวลเลย เขาไม่ใช่คนที่ไม่เรียนไม่รู้วิชาหรือ!” ฉินลู๋ช่วยรักษาให้หวงซาน จี๋ย้อมมองออกอยู่แล้ว

“ที่แท้ ถึงแม้ว่าแกถูกมองว่าเป็นสวะ แต่แกยังคงยืนหยัดอยู่สินะ เพียงแค่ทำเช่นนั้นเพราะไม่อยากให้ฉันพยายามเพื่อแกอีกก็เท่านั้น ไซ่โหม” หวงก้วนถึงคล้ายว่าเข้าใจบางอย่างแล้ว จึงสวมกอดหวงซานไว้นั่น พลันร้องไห้อย่างไม่สนใจอะไรแล้ว

วันถัดมา!

ตระกูลหร่านกับตระกูลหวงมาพบกัน ณ สถานที่ที่เป็นกลาง

สองฝ่ายต่างก็ส่งบุคคลสำคัญมาชมการประลอง

คนทั้งสองเดินมาถึงบนสังเวียน

“หวงซาน ถ้านายคุกเข่าลงตอนนี้ ฉันก็จะลงมือกับนาย
อย่างรักษาไมตรี” หร่านถึงส่งเสียงเยาะหยัน

“หวงซานคนนี้เป็นสวะมาตั้งแต่ไหนแต่ไรแล้ว”

“ใช่ ครั้งนี้ก็ไม่รู้ว่าเขาไปยั่วโมโหหร่านถึงยังไง”

“พวกนายเห็นแล้วใช่ไหม ตระกูลหวงไม่มีใครเป็นห่วง
เขาเลย แม้แต่นายท่านหวงก็ยังดูสงบนิ่งอย่างมาก”

พวกคนที่มุงดูอยู่ต่างพากันออกความเห็น

หวงซานค่อยๆ เดินเข้าไปหาหร่านถึง

หร่านถึงมองหวงซานอย่างไม่มีที่หระ

หวงซานจับหัวไหล่ของหร่านถึง แล้วทุ้มหร่านถึงลงจาก
สังเวียน!

ในกระบวนการทั้งหมด ก็คล้ายว่าคนหนึ่งขยับ ส่วน
อีกคนกลับนิ่ง

แต่ทั้งหมดนี้ ผู้ที่มีพลังแข็งแกร่งล้วนมองออกแล้ว

ในชั่ววินาทีนั้น หร่านถึงเพียงแค่ว่ารู้สึกว่ามันถูกข่มโดย
สิ้นเชิง นี่ก็ไม่ถึงว่าเธอจะรู้สึกว่าจะให้ออกกระบวนท่าอย่างไรก็
ไร้ประโยชน์ ไม่ว่าอย่างไรเธอก็คิดไม่ถึงว่าหงวานจะมีฝีมือ
เช่นนี้

หร่านถึงยอมรับผลลัพธ์นี้ไม่ได้ จึงเหินหนีไปอย่าง
รวดเร็ว

ตระกูลหร่านพูดจากรักษาamarasongสามคำ เสสรัง
ทำเป็นพูดว่าแม้หร่านถึงจะยกเลิกการแต่งงาน แต่ความจริงเธอ
ยินดีรับผิดชอบเรื่องทั้งหมดนี้คนเดียว!

กลับมาถึงตระกูลหวง

จู่ๆ หวงเส้าเฟยก็กล่าว “ฉันลู่ เมื่อวานอาจารย์ของฉัน
ปล่อยนายไป เพราะไม่อยากรังแกชายหนุ่ม” หวงเส้าเฟย
ค้นพบว่ากระบวนท่าของหงวานนั้นมีเขตแดนที่สูงมาก จึง
เปลี่ยนเป้าหมายมาจัดการฉันลู่แทน เขาคิดมาทั้งคืนจึงมีวิธี
จัดการฉันลู่แล้ว

“อ้อ งั้นเราสองคนมาสู้กันเถอะ” ฉินลู่เดินไป และใช้
กระบวนท์ที่แทบจะคล้ายคลึงกับกระบวนท์ของหวงซาน เขา
จับตัวหวงเส้าเฟยโยนออกไป

หวงเส้าเฟยกระเด็นออกไปและล้มหงายท้อง

ฉินลู่ฟื้นฟูพลั่งแล้ว แล้วคนอย่างหวงเส้าเฟยจะต้านทาน
ได้อย่างไร

ต่อมา ตระกูลหวงจำต้องฉลองให้หวงซานสักหน่อย

เช้าตรู่วันถัดมา

“เออละ ถ้าพวกนายไม่มีธุระอะไรแล้ว ฉันก็จะพาพวก
นายไปหาหมอเทวดาคนนั้น ตามที่ฉันรู้มา ร่างกายของนาย
น่าจะยังมีปัญหาอยู่” หวงซานให้ฉินลู่กับเยียนหรานรอสักครู่
ส่วนตัวเขากลับเข้าไปภายในห้อง

“ร่างกายของนายยังมีปัญหาหรือ” เยียนหรานตะลึง
ก่อนหน้านี้ฉินลู่แสดงออกขนาดนั้นแล้ว เขายังสามารถเรียกใช้
พลังวิญญาณแล้วด้วย แต่นึกไม่ถึงว่ายังมีปัญหา

ภายใต้สถานการณ์เช่นนี้ เขายังมีปัญหามากขึ้น นี่จึงทำให้
คนรู้สึกเป็นกังวลยิ่งกว่า

เช่นนี้ก็เท่ากับว่าแม้เงินกู้ฟื้นฟูพลังวิญญาณแล้ว แต่ก็ยัง
ไร้หนทางคลายพิษนั้นอยู่ดี

“ปัญหาเล็กน้อยเท่านั้น คงเป็นเพราะว่ายังปรับตัวกับ
สภาพแวดล้อมที่นี่ไม่ได้” เงินกู้ไม่อยากให้ผู้หญิงคนนี้เป็นกังวล
จึงใจพุดด้วยสีหน้าราบเรียบ “ในเมื่อฉันมาถึงที่นี่แล้ว ได้ยิน
ว่ามีหมอที่เก่งกาจอยู่คนหนึ่ง ย่อมต้องลองไปหาเขาดูสักหน่อย
ไม่ใช่เรื่องใหญ่อะไรเลยจริงๆ”

“เหอะๆ ยังนึกว่าเก่งกาจมากซะอีก ที่แท้ก็เป็นอะไรได้
เหมือนกันสินะ” ผู้ชายคนหนึ่งมุดหัวกลับเข้าไปในมุกกำแพง
แล้วพุดกับตัวเอง

เงินกู้ยอมสังเกตเห็นแล้ว แต่กลับไม่ได้เปิดโปง ตอนนี้
เขายังมีปัญหามาก แต่ไม่ส่งผลกระทบต่อการศึกษาแล้ว ในสถานที่
แห่งนี้ยังมีใครเป็นคู่ต่อสู้ของเขาได้อีก เขาไม่จำเป็นต้องเป็น
กังวลสักนิด

หวงซานนำตัวเงินและไข่มุกสองเม็ดออกมาจากในห้อง
นี้เป็นของล้ำค่าที่เขารักมากที่สุด ไข่มุกสองเม็ดนี้สามารถช่วย
เสริมการฝึกบำเพ็ญเพียรได้ ปีนั้นหวงกวันถึงจ่ายเงินไปเป็น
จำนวนมากกว่าจะได้มาครอบครอง แต่ว่าต่อมากลับใช้กับ
หวงซานไม่ได้ผล

ในชั่วขณะนี้หวงซานนำของสิ่งนี้ออกมา เพื่อเตรียมไป
มอบให้หมอคณัน และขอให้หมอคณันนั้นรักษาให้ฉินลู่

ผ่านไปไม่นาน หวงซานก็พาฉินลู่กับเยียนหรานไปจาก
ตระกูลหวง

หลังจากเดินมาได้หนึ่งชั่วโมงกว่า ทุกคนเข้ามายัง
หุบเขาหนึ่งที่มีดอกไม้ประหลาดนานาชนิดขึ้นเต็มข้างทาง

ฉินลู่มองดอกไม้เหล่านั้น จู่ๆ ก็พูดขึ้นว่า “พวกนายทำ
ตามที่ฉินบอก โคจรขึ้นมาที่หน้าอก แล้วส่งไปที่หัว สุดท้ายค่อยๆ
ผลักฝ่ามือไปในอากาศอย่างช้าๆ สามที”

เยียนหรานกับหวงซานต่างรู้สึกแปลกใจเล็กน้อย แต่
พวกเขาทั้งสองคนเชื่อมั่นในตัวฉินลู่มากมาโดยตลอด ดังนั้นจึง
ไม่ได้ถามมาก

คนทั้งสองทำทั้งหมดนี้เสร็จแล้วถึงค่อยถามฉินลู่ “ยังต้องทำอะไรอีกไหม”

“ไม่มีแล้วละ ไปกันต่อเถอะ” ฉินลู่ก็ไม่อธิบาย

ที่แท้เขาสัมผัสได้ถึงพิษชนิดหนึ่ง ซึ่งเป็นพิษที่ลอยอยู่ในอากาศ เมื่ออยู่ในสถานที่แบบนี้นานๆ จะทำให้ร่างกายหมดเรี่ยวแรง

แน่นอนว่าฉินลู่ก็ไม่ได้คิดไปเอง สถานที่แห่งนี้เป็นที่ดินของหมอเหวตา กลับไม่มีคนเฝ้าประตู เป็นไปได้สูงว่าอาศัยพิษเช่นนี้ในการป้องกัน ผู้บุกรุกถูกพิษก็นับว่ารันทาที่เอง

ผู้มีวิชาการแพทย์สูงส่ง ก็มักใช้พิษเก่งเช่นกัน มิเช่นนั้นจะรับมือกับผู้ถูกพิษมาได้อย่างไร

“พวกนี้ล้วนเป็นยาสมุนไพรที่พิเศษ ต่างเป็นสมุนไพรที่หมอยาปลูกเอง” หวงซานมองดอกไม้เหล่านั้นและพูด คล้ายว่าเคยมาที่นี่ จึงรู้เรื่องราวไม่น้อย!

“หวงซาน ทำไม นี่นายกลัวขนาดนี้เชียวหรอ นึกไม่ถึงว่าจะมาซ่อนตัวที่นี่” ทันใดนั้น ด้านหลังมีเสียงของผู้หญิงคนหนึ่งดังขึ้น

หวงซานพ่นลมถอนใจ แล้วหันหน้ามา หลังจากได้ยินเสียงนี้ เขาก็รู้ทันทีว่าใครมา

ฉินลู่กับเยียนหรานก็หันหน้ามาเช่นกัน จึงเห็นว่าเป็นหฺร่านถึง

“คนพวกนี้นะหรอที่เป็นคนลวงเกินเธอ” ข้างกายของหฺร่านถึงยังมีผู้ชายที่ตัวสูงกว่าฉินลู่ประมาณสองศีรษะมนุษย์ติดตามมาด้วย ผู้ชายคนนี้เป็นคนมุ่มมัน เขาชอบหฺร่านถึงเพียงคนเดียว เมื่อเห็นเยียนหรานที่ดูสวยยิ่งกว่าหฺร่านถึงก็ยังไม่มีความรู้สึกพิเศษอะไรทั้งสิ้น

“หฺร่านถึง ครอบครัวของเราสองคนตกลงกันอย่างชัดเจนแล้ว ประลองก็ประลองกันไปแล้วด้วย เธอยังมาที่นี่ทำไมอีก คิดซะว่าฉินกลัวเธอแล้วก็ได้ละ”

หวงซานรู้สึกได้อย่างชัดเจนว่าอีกฝ่ายไม่ได้มาดีแน่นอน ความกลัวของหวงซานนั้นหาใช่ความกลัวที่แท้จริง แต่ว่า

รำคาญมากกว่า เขาไม่ยากทำร้ายผู้หนึ่งคนหนึ่ง ต่อให้เป็น
ผู้หนึ่งหนึ่งที่ตนเกลียดมากก็ตาม

“หวงซาน นายมันไอ้สวะ ฉันไม่จัดการนายโดยเฉพาะ
หรอก เรื่องของเรา ค่อยว่ากันทีหลัง” หร่านถึงชี้ฉันลู่และพูด
“นี่ต่างหากที่เป็นคนที่ฉันเพิ่งเจออยู่ ขอเพียงนายหลีกไป วันนี้
นายก็จะเป็นอะไร”

ที่แท้คนที่ลอบฟังพวกฉันลู่ก่อนหน้านี้มีความเกี่ยวข้องกับ
กับตระกูลหร่าน หร่านถึงเกลียดฉันลู่แต่แรกแล้ว จึงยอมไม่ทิ้ง
โอกาสเช่นนี้ไปแน่นอน ยิ่งไปกว่านั้น ก่อนที่ฉันลู่จะปรากฏตัว
เธอไม่รู้สักเลยว่าหวงซานจะเก่งกาจตรงไหน

คนผู้นี้ต้องมีส่วนเกี่ยวข้องกับความสัมพันธ์ของ
หวงซานแน่นอน ขอเพียงเอาชนะคนผู้นี้แล้ว หวงซานก็เท่ากับ
เป็นเสือที่ไร้เขี้ยว หากอยากเอาชนะหวงซานในครั้งต่อไป ก็คง
ไม่ใช่เรื่องยากอะไรแล้ว

“จั้นเหอ ฉันก็อยากจะรู้เหมือนกัน” ฉันลู่นำกระบี่น้ำแข็ง
ออกมาจากพื้นที่ว่างในไข่มุกพิเศษ พลัของฉันลู่อยู่เหนือกว่า
คนทั้งสองอย่างมาก แต่ภายในร่างกายยังมีพลังอันแปลก

ประหลาดอยู่ บวกกับสถานที่แห่งนี้ก็มีพลังอันแปลกประหลาด
ด้วย ยิ่งลงมือเบาเท่าไร ผลกระทบก็น่าจะยิ่งน้อยเท่านั้น

“นี่ไม่ถึงว่าคนผู้นี้ไม่กลัวฉัน” ผู้ชายตัวสูงมีความสุข
ขึ้นมาโดยพลัน รวากับได้ฟังเรื่องน่าขำที่สุดในโลกอย่างไรอย่าง
นั้น

“อ้อๆ หวงซาน นายบอกเพื่อนคนนี้ของนายหน่อยเถอะ
อย่าให้เขาตายไปโดยที่ยังไม่รู้อะไรเลย!” หร่านถึงหัวเราะจน
ตัวงอ “นายบอกไปซิว่าคนผู้นี้ที่อยู่ข้างกายฉันเป็นใคร”

“หวังอวี อยู่ในชั้นพลังจินตानระดับสมบูรณ์ เรียกได้ว่า
เป็นคนที่โดดเด่นในรุ่นหนุ่มสาว!” หวงซานพ่นลมถอนใจ หาก
จินลู่อยู่ในช่วงที่มีพลังสูงสุด บางทีอาจจะยังพอมีโอกาสเอาชนะ
คนผู้นี้ได้ แต่ตอนนี้เขารู้สึกว่าจินลู่ยังมีปัญหาอยู่ เมื่อต้องปะทะ
กับคนผู้นี้ ก็คงไม่มีความหวังสักนิดเดียว

“หร่านถึง เธอนี้ก็ช่างประหลาดเสียจริง จินลู่เพิ่งรู้จักเธอ
ได้ไม่กี่วัน และยังไม่เคยลงมือกับเธอเลย เธอกลับพุ่งเป้ามาที่
เขาเช่นนี้ ไม่รู้สึกว่ามันแปลกไปหน่อยหรือ” เยียนหรานย่น

ปกป้องข้างหน้าฉันล่ะ ยากยิ่งกว่าฉันลู่จะฟื้นฟูพลังวิญญาณได้ เธอจึงไม่อยากให้เกิดเรื่องขึ้นกับฉันล่ะอีก

มิเช่นนั้นก็เท่ากับตกจากฟากฟ้ามาสู่พื้นดินนะสิ

“หร่านถึง คนที่ล่วงเกินเธอคือฉัน ถ้าจะพูดให้ถูก เธอไม่รู้จักพวกเขาด้วยซ้ำ ฉันรู้ คนที่เธอรำคาญที่สุดในโลกนี้คือฉัน และคนที่เธอเกลียดที่สุดก็คือฉันอีกเหมือนกัน” หวงซ่านก็มายืนปกป้องข้างหน้าฉันล่ะเช่นกัน ฉันลู่เป็นผู้มีพระคุณอันใหญ่หลวงของเขา เขาจะยอมให้เกิดเรื่องกับฉันลู่ได้อย่างไร

“นายยังพอนับว่ารู้จักตัวเองดี แต่ว่า...แค่อาศัยคำพูดไม่กี่คำของนาย ก็ทำให้พวกเราสองคนยอมกลับไปแต่โดยดีแล้ว หากเรื่องนี้แพร่พรายออกไป อย่างไรก็ไม่ใช่เรื่องดีเลย” หร่านถึงมองบนพื้น หมายความว่าให้หวงซ่านคุกเข่าลง!

ซูเปอร์ดอกเตอร์แห่งห้องพยาบาล เล่ม 22

天才校医

PineBook

ในเครือบริษัทอมรินทร์ คอร์เปอเรชั่นส์ จำกัด (มหาชน)

378 ถนนชัยพฤกษ์ (บรมราชชนนี) เขตตลิ่งชัน กรุงเทพฯ 10170

โทรศัพท์ 0-2422-9999 ต่อ 4964, 4969 E-mail: info@amarin.co.th

www.amarinbooks.com   @amarinbooks Pine Book

《天才校医》 Vol.22

Author: 召北 Zhao Bei

Copyright © by COL Digital Publishing Group Co., Ltd.

Thai (language) Translation Copyright © 2024 by Amarin Corporations Public Co., Ltd.

This Thai edition is published by arrangement with COL Digital Publishing Group Co., Ltd.

Arranged through Beijing Wenxin Wenchuang Technology Co., Ltd. (北京文心文创科技有限公司) &

Pelican Media Agency Ltd., Taiwan

All rights reserved

สงวนลิขสิทธิ์หนังสือเล่มนี้ตามพระราชบัญญัติ (ฉบับเพิ่มเติม) พ.ศ. 2558

ห้ามคัดลอกเนื้อหา ภาพประกอบ รวมทั้งตัดแปลงเป็นฉบับอื่นที่ก่อกวนลิขสิทธิ์

หรือเผยแพร่ด้วยรูปแบบและวิธีการอื่นใดก่อนได้รับอนุญาต

ข้อมูลทางบรรณานุกรมของศูนย์ข้อมูลอมรินทร์

召北 Zhao Bei

ซูเปอร์ดอกเตอร์แห่งห้องพยาบาล เล่ม 22 / 召北 Zhao Bei : เขียน; บุษบาเหมันต์ : แปล จาก 天才校医.— กรุงเทพฯ: ไพน์ อมรินทร์ คอร์เปอเรชั่นส์, 2567.

(1) , 601 หน้า.

1. นวนิยายจีน. I. บุษบาเหมันต์ ผู้แปล. II. ชื่อเรื่อง.

ISBN 978-616-18-8147-4